

Mednarodna refleksija o solidarnosti

Šolske sestre de Notre Dame

Shalom

Trajnosten način življenja

februar 2013

Uvod

“Kristus je podoba nevidnega Boga, prvorojenec vsega stvarstva, kajti v njem je bilo ustvarjeno vse, kar je v nebesih in kar je na zemlji, vidne in nevidne stvari, tako prestoli kakor gospostva, tako vladarstva kakor oblasti. Vse je bilo ustvarjeno po njem in zanj. On je obstajal pred vsemi stvarmi in v njem je utemeljeno vse... Bog je namreč hotel, da se je v njem naselila vsa polnost in da je po njem spravil s sabo vse stvarstvo, saj je s krvjo njegovega križa, se pravi po njem, pomiril, kar je na zemlji in kar je v nebesih” (Kol 1,15-20).

Osredotočamo se na kozmičnega Kristusa, ki je ohranjevalec vsega, kar je bilo, kar je in kar bo še prišlo; nanj, ki je vidna ljubezen. Vse stvarstvo bo doseglo svojo polnost v njem, z njim in po njem. Mi, ki smo ustvarjeni po Božji podobi in sličnosti, smo eno s Kristusom in poklicani sprejeti življenje, ga podpirati ter v svojem času in kraju biti in storiti vse, kar moremo, da bi z drugimi delili to poslanstvo ljubezni. Zaradi pohlepa in osredotočenosti nase smo izgubili pogled medsebojne povezanosti vsega v Bogu in smo skozi stoletja videli sebe kot središče zemlje, celo vesolja. Mnogo darov stvarstva je bilo uničenih, celo tako, da so izginili.

Thomas Berry v delu *The Intimate Universe* toži: “Na neizogibno smrt polovice vrst živih bitij na zemlji se gleda z ležerno neprizadetostjo... Neuspeh kristjanov, da bi prevzeli svojo odgovornost za usodo zemlje, je morda njihova največja polomija v celotni krščanski zgodovini. To je posebej polomija za tiste verske skupnosti, ki so najbolj predane duhovnemu načinu življenja.” Berry-jev izziv: “pričakovati moremo prenavo obstoječih redovnih kongregacij in naraščanje odločnih novih kongregacij takoj, ko bomo prepoznali in se posvetili velikemu delu pred nami, obnovitvi zemlje kot božanske navzočnosti. Človek in celotno vesolje sta v zaupljivem odnosu drug z drugim. Skupaj sestavljamo eno samo sveto skupnost.” Ljudje, organizacije, religije, družbe, združenja po vsem svetu priznavajo posledice in trpijo zaradi njih ter iščejo rešitve za ozdravitev zemlje in ohranitev stvarstva. Kot redovnice, kot Šolske sestre de Notre Dame, v zaupni povezanosti s Kristusom, ki smo deležne Božjega poslanstva edinosti, smo posebej postavljene pred izziv, da uresničujemo edinost vsega v Bogu, te osredotočenosti v Kristusu. Poklicane smo nazaj pridobiti to, kdo smo znotraj vsega ustvarjenega in živeti to resničnost v svojem vsakdanjem življenju. V Usmeritvi **Ljubezen ne more čakati**, se obvezujemo... *živeti bolj preprosto in odgovorno drug z drugim in z vsem stvarstvom (na trajnosten način)* (Akti 23. generalnega kapitlja).

Klic k molitvi

V tišini svojega srca si prikličimo v svoje zavedanje našo enost z vsem stvarstvom v srcu kozmičnega Kristusa. Skupaj molimo: o Božja navzočnost, tebi izročamo svoje srce; nauči nas biti zaupanja vredni, da bomo izbrali živeti v miru in harmoniji, da se bomo odločali v skladu z ljubeznijo.

O Dobrotni, naredi nas prijazne, da bomo hodili pazljivo in previdno, z milino, razširjali mir, dobroto in ljubezen, brez škode katerikoli ustvarjeni stvari. V vsem bodimo hvaležni, s srcem, ki je odprto veselju. Kot zemlja prinaša bogate sadove, kadar sonce in dež hranita setev, tako naj bodo naši sadovi blagoslov za druge, ko rastemo v zaupanju in ljubezni.

Izkušnja

Domorodci – prvotni prebivalci po vsem svetu so živeli svoje življenje odgovorno, na trajnosten način, v tesnem odnosu z vsem stvarstvom. Domačini in Eskimi so živeli v Kanadi tisoč let. Od generacije do generacije so bili odvisni od okolja, ki jim je nudilo hrano in zavetje. Da so preživel, so morali razumeti, kako je bil vsak del okolja povezan z drugim in z njihovim življenjem samim. Spoštljivo ravnanje z naravo je bil njihov način življenja; bilo je del tega, kdo so bili, kako so skupaj delali in se igrali, bilo je del njihovih tradicij in njihovih verskih prepričanj. Domačini in Eskimi so verjeli, da je človek del okolja, in ne ločen od njega, ter da so vse žive stvari enake in zaslužijo spoštovanje. Vse so naredili, da so v vsem, kar so delali, skrbeli za okolje. Na primer: ko so šli na lov, so pobili samo toliko, kolikor so potrebovali in niso zavrgli nobenega dela živali, da bi tako tudi za prihodnost ostalo dovolj divjadi.

Premislek

“Ko hodimo po materi Zemlji, vedno pazljivo postavljamo svoje noge, ker vemo, da na nas izpod zemlje gledajo obrazi prihodnjih generacij. Nikoli jih ne pozabimo” (Oren Lyons, ljudstvo Onondaga).

“Živimo v obdobju, ki je odločilno za zemeljsko zgodovino, to je čas, ko mora človeštvo izbrati svojo prihodnost. Medtem ko svet postaja vedno bolj soodvisen in nestabilen, prihodnost pred nas postavlja velika tveganja in velike priložnosti. Da bi naredili korak naprej, moramo priznati, da kljub izjemni različnosti med kulturami in oblikami življenja vsi pripadamo isti človeški družini in isti zemeljski skupnosti z eno samo usodo” (*Listina o zemlji*, Preambula).

“Ker je zemlja s svojim bogastvom Božji dar vsemu človeštvu, uporabljamo stvari s spoštovanjem, pravično in varčno, ker smo zaskrbljene za potrebe sedanjega in prihodnjega rodu” (*PS, GD 19a*).

Dejanje

- Vzemite si čas in bodite hvaležni za mnoge darove, ki hranijo in vzdržujejo življenje – voda, energija, zavetje, hrana.
- Izberite načine, da boste v odnosu do teh darov spoštljivi, pravični in varčni.
- Izberite si eno dejanje, za katerega se osebno obvežite in eno skupaj s svojo skupnostjo.

Sklepna molitev

Sočutni in ljubeči Bog, ti si ustvaril svet za nas vse, da bi si ga delili, ustvaril si svet lepote in obilja. Ustvari v nas željo, da bi živeli preprosto, da bo naše življenje moglo odražati tvojo darežljivost. Bog Stvarnik, dal si nam odgovornost za zemljo, ta svet bogastva in radosti. Ustvari v nas željo, da bomo živeli odgovorno, da bodo tisti, ki bodo prišli za nami, mogli uživati sadove tvojega stvarjenja.

Bog miru in pravičnosti, ki nam daješ sposobnost, da se spremenimo, da uresničimo svet, ki odseva tvojo modrost. Ustvari v nas željo, da bomo delali v solidarnosti, da se bodo razdrobili stebri krivic in bodo tisti, ki so sedaj stiskani, osvobojeni. Amen (CAFOD).

pripravila s. Delia Calis, Afrika-Gana, za mednarodni urad Shalom-a, Rim, Italija

oblikovanje: Gen Cassani, SSND; zemljevid-akvarel: Elena Romanova